

end forbigaaende, altfor stor Nedgang i Postvæsenets Indtægter. Vel har Norge, siden man der indførte Brevkort til halv Pris af Breve, i Løbet af 10 Aar (1876—85) 23-gangset Antallet af indenrigske Brevkort (jfr. Storthings-Tidende, Dth. Prp. Nr. 23 (1887) S. 4) og altfaa hurtig forbandlet Nedgangen til Opgang; men et Spørgsmaal er det dog, om Virkningen vilde blive den samme i Danmark, hvor Befolkningens store Flertal er saa lidet vant til Brevkort, ja tildels ligesom har Sky for et slikt aabent Meddelelsesmiddel. Dertil kommer, at 5 Ore nu er Taxten ei alene for indenrigske Brevkort i Norge og Sverige, men ogsaa for mellemrigske i alle tre nordiske Riger. For dem, der kunde ønske en Gang i Tiden at se en nordisk Postforening stiftet — til en Begyndelse kun med ens Taxter og Bestemmelser, sælles Blanketter o. s. v., ligesom Tyskland begyndte omtrent 1850 — er 5-Ore-Brevkortet derfor mere tiltalende, end 4-Ore-Brevkortet vilde være; og nedsatte man alt nu Taxten til 4 Ore, vilde det være vanskeligt atter at sætte den op, dersom Ensartetheden krævede det. Endelig vil det af Hensyn til det stigende Samkvem med de fleste civiliserede Stater i Udlandet — hele det øvrige Europa, store Dele af Asien og Afrika, samt Nordamerikas Forenede Stater — være formaalstjenligt at have et indenrigsk Brevkort, som man alene ved Paaklæbning af endnu et 5-Oremærke kan forvandle til udenrigsk, — forsaavidt det, lige som de nu indførte skandinaviske, har den af Verdenspostforeningen bestemte Form og Farve. Dette sidste kan paabehedes ved den Anordning, der i Tilfælde af nærværende Lovforlags Ophjælpelse til Lov vil komme til at afløse eller ændre den gjældende Anordning af 28de Marts 1871. En Udtalelse fra Indenrigsministerens Side herom venter Udvalget — paa Grund af dettes Samraad med Ministeren — at høre under Sagens anden Behandling i Thinget, — en Udtalelse, som ventelig ikke vil indskrænke sig til 5-Ore Brevkortet alene, men omfatte ogsaa

andre Samkvemsmidler af lignende Slags, som alene ved Paaklæbning af Frimærker lader sig forvandle fra indenrigske til udenrigske, t. Ex. det saakaldte „luftede Brevkort“, som senere omtales.

Et Mindretal (Hedemann og Scharling) anser det for meget ønskeligt, at det hele Postotaxtsystem dels bliver noget simplificeret ved Indførelse af færre Portosatser, dels bringes i nøiere Overensstemmelse med vort nugældende Møntsystem og særlig dettes mest benyttede Skillemønter, 5-Oren og 10-Oren. Mindretallet vilde derfor principaliter være stemt for Gennemførelsen af et almindelig 5-Ore Porto for Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser m. v., saavel til Forsendelse fra et Poststed til et andet som til Lokal- og Distriktsforsendelse; da det imidlertid viste sig ugjortligt, særligt saa længe der bestaar en privat Hypost, som beforder Breve for 3 Ore, at forhøje Taxten for Lokalbreve, vilde Tabet ved at forandre 8-Ore-Taxten til 5 Ore for almindelige Breve blive saa betydeligt, at Tanken herom af finantzielle Grunde maatte opgives. Mindretallet, — der lægger megen Vægt paa, at det samlede Post- og Telegrafvæsen kan bære sig finantzielt og helst give et passende Overskud, og som derhos anser en stadig Fremadskriden i Postvæsenets Udvikling, med det Formaal at hde det korresponderende Publikum endnu større Deltelse i Samkvemmet haade i Retning af hurtig og af hyppig Expedition, for nok saa vigtig som en Nedsættelse af de bestaaende, i og for sig lave, Taxter, — kunde subsidiært have sluttet sig til den af Ministeren i et Samraad fremsatte Tanke, at sætte Portoen for et enkelt Brev fra et Poststed til et andet til 10 Ore i Stedet for 8 Ore, da der herved vilde vindes Midler til paa mange andre Punkter at vise Smøbekommen overfor Publikums Ønsker.